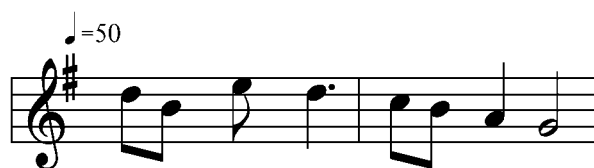

ÚJÉVI ÉNEKEK

53

Ó, FELSÉGES, NAGY ÚRISTEN

1. Ó, fel - sé - ges, nagy Úr - is - ten,

Is - mét egy év el - telt it - ten.

Itt van az esz - ten - dő vé - ge,

Bo - rul é - le - tünk szép - sé - ge.

2. Vétkeinkkel rakva voltak
A napok, melyek elmúltak.
Tátogat ránk a nagy örvény,
Kárhozatot mond a törvény.

3. Mit fizessünk, szép szerelem,
Hogy ily nagy volt a kegyelem?
Legyen neked annyi hála,
Amennyi fejünk hajszála.

4. Kérünk pedig, a jövőben
Légy velünk minden percünkben.
Ha pedig jó végső óránk,
Légy kegyelmes, édes bíránk.

Feketető, Kéri István (60), 2001

Dallamát vö. *Szent vagy, Uram!* 1941, 264. sz.

54

IDŐK URA, ISTENE

1. I - dők U - ra, Is - te - ne, e - lőt - ted tér - de - lünk,

Mi - dőn es - té - je len - ne ez év - nek, di - csé - rünk.

Le - gyen ál - dott szent ne - ved, hogy e - zen le - folyt é - vet

Itt kő - nyör - gó né - ped - nek meg - ér - ni en - ged - ted!

2. Nézd, Szent Atyánk, előtted fiaid térdelnek,
Bűneinkért tetőled bocsánatot kérnek.
Moss meg Jézus vérevel, vétkeinket töröld el,
Védjed örökségedet atyai keziddel!

3. Ezután is mindegyre árasz d áldásodat,
Ifjúra és öregre hullas d malasztodat.
Ím, azt szentül fogadjuk, hogy hitűnket megtartjuk,
Éltűnket és holtunkat neked feláldozzuk.

55

KÉTEZER-EGYEDIK ÉVBEN

1. Két - e - zer - e - gye - dik év - ben,
Kik vir - rad - tunk e - gész - ség - ben,

Áld - juk mind - nyá - jan te - rem - tő Is - te - nün - ket,

Hogy meg - ad - ta, meg - tar - tot - ta é - le - tün - ket.

2. A múltban hányan elmentek,
Akik itt velünk örvendeztek,
Hány árva gyermek kesergi apját, anyját,
Hány hitvestárs sóhajtozza elhunyt társát.
3. De minekünk az Úristen
Megadta ezt érnünk itten,
Ez új esztendőben tehát örvendezzünk,
A mi kegyes Teremtőnknek hálát zengjünk.
4. Egyszersmind buzgó imával,
Kérjük leborult orcával,
Királyunkat, országunkat békességben
Tartsa ez új évnek minden perceiben.

5. Római szentséges pápánk
És helybeli lelki atyánk,
Elöljáróinkkal együtt ez új évben,
Kegyelemnek Szent Istene, tartsd épségben!
6. Minden egyes lakosinkat,
Szegényeket, gazdagokat,
Özvegyeket és árvákat kegyelmedbe
Ajánljuk, fölséges Isten, ez új évben.
7. Tűztől, víztől, jégesőtől,
Hadaktól, dögtől, éhségtől
Őrizz, oltalmaz bennünket kárvallástól,
Szent Istenünk, ments meg hirtelen haláltól.
8. Áldd meg a mi vetésinket,
Gyümölcsfáink, szőlőinket,
Mindennemű jószáginkat tartsd meg velünk
Ez új évben, arra kérünk, nagy Istenünk.

Feketető, Kéri István (60), 2001

Csóka, Jasura József (57), 2001

A 4. strófa szövege csókai kéziratos kántorkönyvből.

Dallamát vö. *Szent vagy, Uram!* 1941, 38., 109. sz.; Kodály 1973, 66. az egyházi ének 1674-ben nyomtatott változatát idézi *Üdvözlégy Mennyei Bánya* kezdettel.

56

ADJ, IRGALMAS ISTEN

Parlando ♩=72

1. Adj, ir - gal - mas Is - ten, bol - dog új esz - ten - dőt,

Gaz - dag - nak, sze - gény - nek ál - dá - sos jö - ven - dőt!

Öz - vegy s ár - va meg - ta - lál - ja eny - hü - lé - sét bá - na - tá - ra!

Bol - dog új esz - ten - dőt!

2. Betegség, baj, bánat tőlünk messze járjon,
Munkálkodásunkra égi áldás szálljon.
Háborúság, dögvész s egyéb rosszaságok elkerüljék
A mi nemzetünket.

3. Véd meg a mi népünk, véd meg a mi házuk.
Örök üdvöt szerző anyaszentegyházunk
Boldog legyen ez új évben, és mindnyájan egészségben
Áldjuk Istenünket.

Csóka, Jasura József (54), 1998

Szövege, dallama Jósvay Gábertől, harmadik strófájának első sora az eredetiben: *Édes magyar hazánk, s koronás királyunk*, vö. Jósvay 1936, 209. sz.

57

ÜDVÖZ LÉGY, ÚJ NAPFÉNYÜNK

1. Üd - vöz légy, új nap- fé-nyünk, menny-ből kül-dött re - mé-nyünk,
Üd- vöz légy, Szűz mag- zat - ja, ár - vák - nak é - des Aty - ja!

Azt ki - ált - ja min - den hí - ved:

Le - gyen ál - dott é - des ne - ved!

2. Te hoztál új esztendőt, egy édesebb jövődöt,
Tebenned pirkad hajnal minden lénynek, ki megvall.
Nagy neveddel, melyet ma kapsz,
Emberednek új létet adsz.

3. Íme, új évet értünk, melyet epedve kértünk,
Mert elmúlt az ó törvény, az éjt fölváltja a fény.
Itt van, amit reménylettünk,
Istenember kelt mellettünk.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

58

KÉL A MAGASBÓL TISZTA FÉNY

1. Kél a ma - gas - ból tisz - ta fény

Föld - re az új év kez - de - tén,

A ki - csi Jé - zus köz - tünk él,

Ont - ja ma vé - rét vét - күn - kért.

2. Hát vigadozzunk mindnyájan,
Áldjuk a Jézust anyjával,
És esedezük térden őt:
Áldja meg ezt az esztendőt.

59

A HÁLÁS SZÍV FÖLTEKINT

1. A há-lás szív föl-te-kint az ég - re, új ö - röm-ben für-dik völgy s ha - lom.

Az ó tör-vény nagy szi-go-rát vég - re fel - vált - ja ma az új ir - ga - lom.

Mit ma menny - be fel - bo - csá - tunk,
az új - é - vi szent fo - há - szunk:

Is - te - nünk, te légy ve - lünk, légy ve - lünk, szent Is - te - nünk!

2. A szép kisedd ma Jézus nevet vesz, mely név minket majd megüdvözít.

Nem hasonlít a földi nevekhez, rajt' isteni malaszt gyöngyözik.

R.

3. Szeressük e szép név hordozóját, mint ő szeret vérontásáig,

Szent keresztjét, véres lobogóját el ne hagyjuk sírunk halmáig.

R.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Dallamát vö. 62. sz.

60

JÉZUS, A RÁD EMLÉKEZÉS

1. Jé - zus, a rád em - lé - ke - zés
Leg - é - de - sebb ör - ven - de - zés,

De bir - ni té - ged meg - ha - lad

Min - den gyö - nyört az ég a - latt.

2. Jézus, neved kedves nekünk,
Bájlóbb zengést nem éldelünk,
Nincs szívvidító annyira,
Mint Jézus, Isten fia.	4. Ki téged ízlel, éhezik,
Ki véred issza, szomjazik,
Nem tudhat ő kívánni mást,
Csak benned érez újulást.
3. Jézus, kegyes mindenható,
Feléd eseng a bánkódó,
Benned nyílik remény neki,
Hogy lelke üdvét nyerheti.	5. Ó, Jézusunk, maradj velünk,
Különben nincsen életünk,
Magas kegyelmed fényivel
Bűnünk homályát úzzed el.
6. Szűz méh virága, Jézusunk,
Lelkek szerelme, orvosunk,
Áldott legyen dicső neved,
Amelyre ég s föld hajt fejet.	

Feketető, Kéri István (60), 2001

Vö. Szendrei-Dobszay-Rajeczky 1979, II/84.

61

A HÁROM BÖLCS KIRÁLY

1. A há - rom bölcs ki - rály, a há - rom bölcs ki - rály mesz - sze föld - re
Si - et Gás - pár, Meny - hárt, úgy - szín - tén Bol - di - zsár Bet - le - hem - be.

In - dul - nak szü - le - tett Úr Jé - zus - hoz,

Ki va - la já - szol - ban, pó - lyá - ba ta - kar - va, Mes - si - ás - hoz.

2. Egy csillag ragyogott, egy csillag ragyogott napkeletre,
Amely is jel vala, hogy az örömrá elérkeze.
Három szent királyok arra nézve
Próféták írását látták, jó szavait teljesedve.
3. Azonnal indultak, azonnal indultak, és magukkal
Vivének aranyat, tömjént, szinte mirhát jó szándékkal,
Melyet átnyújtának a kisdednek,
Aranyat királynak, tömjént Istennek, mirhát embernek.
4. Azért mi is itten, azért mi is itten most imádjuk,
Három szent királlyal, buzgó áhitattal ötet áldjuk,
Aki váltságunkat eszközölte,
Kérjük, hogy magához, örök trónusához vigyen mennybe.

Feketető, Kéri István (60), 2001

Vö. Dobszay-Szendrei 1988, III(B)/65b.

IMÁDJUK A JÁMBOR BÖLCSEKKEL

1. I - mád - juk a jám - bor böl - csek - kel az é - gi cse - cse - mőt,

Je - len - jünk meg buz - gó lé - lek - kel já - szoly trón - ja e - lőtt!

Őt, ki u - ral - ko - dik ke - let - től nyu - ga - tig,

Hír - des - sük a fé - nyes csil - lag - gal sa szent ki - rá - lyok - kal!

2. Ó, e népet, mely itt magasztal, s hozzád imát rebeg,
Töltsd be, Jézus, ma bő malasztal, miként a bölcseket.
Ha te leszesz velünk, lesz akkor mindenünk,
Jászolyodba hát mi mit hintsünk, nincs aranyunk, kincsünk.

3. Fejedelmek kegyes királyát áldjuk szívhangokon,
Ajánljuk fel keblünk kincstárát e fényes, szép napon.
Nyújtsunk szent kincseket: hitet, szeretetet,
Ezeket kedveli fölötté az egek szülötte.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

Dallamát vö. 59. sz.

